

Willem Jansen

BULLETIN

Terugblik op 2015

J.J. Allanstraat 382

De geliefde waterput

Tentoonstelling Rein Stuurman

4

Terugblik op het *jaar* 2015

Beste vrienden,

Het nieuwe jaar nadert en dat is voor veel mensen aanleiding om over de schouder te kijken naar het verleden. Vervolgens wenden ze hun blik naar voren naar de toekomst. Als Willem Jansen Stichting zijn we niet anders gewend dan om te zien naar het verleden. Onze naamgever en zijn zoon Chris leven niet meer en ook de onderwerpen die ze vastlegden behoren tot de geschiedenis.

Om hun schilderijen, aquarellen en ander werk een toekomst te geven is destijds de stichting opgericht. Dat was vlak voor de kerstdagen van 1973. De oprichters konden niet bevroeden dat een groot aantal Westzaanse basisschoolleerlingen in de geest van Willem en Chris zouden schilderen en tekenen. Terugkijkend is dat

voor ons een van de hoogtepunten geweest van 2015. Jongeren die luisterden en keken naar het werk van Willem en Chris en toen aan de slag gingen. Willem en Chris, kunstenaars die in tijden van crisis, haat en oorlog, maar ook vrede en welvaart, hun eigen weg volgden. Kunst als bestaansmiddel en als balsem voor ziel.

Afgelopen jaar hebben veel mensen ons vertrouwen gegeven door werken van de Jansens te schenken en ze zo veilig te stellen. In samenwerking met galerie Staphorsius werken wij, niet alleen aan het beheer, maar ook aan de zichtbaarheid van de erfenis. Kijkend naar de toekomst hopen we op dat punt een grote slag maken. De werken van Willem en Chris zullen beschreven en gedigitaliseerd worden. Verder wordt er hard gewerkt aan een nieuwe tentoonstelling. Daarin staat de relatie tussen de Zaanse fotograaf Wim Krijt en verschillende Zaanse kunstenaars

centraal. Het zal u niet verbazen dat we daarbij speciaal oog hebben voor het werk van Willem en Chris.

En nu we het toch over de toekomst hebben. We hopen dat u ons komend jaar zult blijven steunen. Daarmee financieren we niet alleen onze goede voornemens, maar het geeft ons bovenal het gevoel dat we op de goede weg zijn en niet alleen staan. Voor nu wensen we iedereen goede feestdagen en een veilig en gezond nieuw jaar.

Jan Mulderij, voorzitter

“Onze lieve Rooye”

Toen het gezin Jansen in 1932 vanuit de Klauwershoek naar de Botenmakersstraat in Zaandam verhuisde was Chris Jansen nog maar 14 jaar oud. Zowel Willem als Chris waren echte kattenliefhebbers. Ze hebben hen meerdere keren in huiselijke kring getekend. Na goede kunstverkopten of financiële meevallers deelden de viervoeters duidelijk mee in de feestvreugde en werden uitbundig op een smakelijke vleesmaaltijd getrakteerd. Een bijzondere jeugdfoto van Chris met de “Rooye” in zijn armen geeft wel aan dat hij zeer gehecht was aan de kat. Waarschijnlijk is de foto genomen bij de veranda achter het huis in de Klauwershoek. Helaas overleed mooie “Rooye” op 17 oktober 1933.

Chris Jansen met de “Rooye”.

Willem kon kennelijk maar moeizaam afscheid nemen en maakte deze trefzekere aquarel. Voor Chris zal het een klein drama geweest zijn. Het leven is soms hard voor een 14 jarige.

J.J. Allanstraat 382, foto: Wim Giebels

J.J. Allanstraat 382

Het gezin Jansen verhuisde nogal eens. Willem werd geboren in de Kerkstraat in de Amsterdamse Jordaan en groeide verder op in Amsterdam. Het gezin Jansen woonde op verschillende locaties in Amsterdam en verhuisde vervolgens onder meer naar Krommenie, Wormerveer, Koog aan de Zaan, Westzaan, Elst en vervolgens begin jaren 40 van de twintigste eeuw terug naar Westzaan. Op deze plek, aan de J.J. Allanstraat 382, vond het gezin een thuis en bleef daar wonen. Het woonhuis raakte de afgelopen jaren in verval maar

is recentelijk op vakkundige wijze deels gerestaureerd door restauratiebedrijf B.C. (Bart) Nieuwenhuijs. Deze noodzakelijke ingreep heeft het woonhuis weer het aanzien en grandeur teruggegeven wat het in het verleden ooit had. Fred Eerenberg, vriend van de Stichting, verhaalt over de bijzondere geschiedenis van dit pand: Het pand is alweer jaren een rijksmonument en ligt aan de J.J. Allanstraat; vroeger heette deze verbinding tussen Westzaan Noord en

Zuid de Krabbelbuurt. Kenmerkend van de Krabbelbuurt was ook wel de wegsloot, parallel aan de dorpsweg. In de loop van de twintigste eeuw moest deze prachtige wegsloot in het kader van de vooruitgang en het toenemende verkeer plaatsmaken voor het verbreden van deze dorpsweg. Inmiddels is de J.J. Allanstraat een drukke doorgaande weg met veel verkeer. De straat is vernoemd naar Johannes Jacobus Allan (1862-1933). Hij was degene die in 1915 een autobusdienst begon. De eerste busdienst van Westzaan naar Koog aan de Zaan, een primeur in Nederland. Ook is Allan nog burgemeester geweest. Sinds mei van dit jaar beschikt Westzaan

J.J. Allanstraat 382, foto: Wim Giebels

trouwens weer over een dorpsbus; de “Groene Koets”. Nu echter uitsluitend bedoeld voor plezierige ritten en volledig mogelijk gemaakt door de inzet van vrijwilligers. Terug naar het monumentale pand met zijn rijke geschiedenis op verschillende gebieden. Dit zowel op cultureel, kunstzinnig, als artistiek gebied. Denk aan bewoners zoals het gezin Jansen, de heer Johannes Jacobus Allan, destijds onder meer ook hoofdonderwijzer aan de Noorderschool, of notaris Theunis Slagter om er maar een paar aan te halen. Cornelis de Jager was de eerste bewoner van het pand. Niet vaak kan het

bouwjaar van een woonhuis uit de zeventiende of achttiende eeuw zo nauwkeurig worden vastgesteld. In 1744 liet De Jager een nieuw woonhuis bouwen op het erf van een in 1741 volledig afgebrande woning. Ook een aantal naastgelegen woningen zijn tijdens deze grote brand in de as gelegd. Op het dorp was De Jager een echte notabele, en hij heeft hier tot zijn overlijden op 1 juli 1785 gewoond. Zijn zoon Jan erfde het pand en werd de volgende eigenaar. Ook Theunis Slagter was in de periode 1782 – 1853 een van de kleurrijke bewoners van het pand. Hij grossierde in openbare functies, sommige daarvan

waren onbezoldigd. Een stapeling van zoveel openbare functies zou tegenwoordig niet meer denkbaar zijn. Belangenverstrengeling was in de negentiende eeuw blijkbaar heel gewoon. De Gemeentewet van 1850 maakte een einde aan dergelijke combinaties van functies.

Zo was Slagter notaris, eerst wethouder en later burgermeester van Westzaan (1817-1850) en hoge polderambtenaar – en dit allemaal tegelijkertijd. Hij trouwde met de welgestelde Johanna Pool en kreeg drie kinderen, Pieter, Meinoutje en Geertje.

Het woonhuis van Slagter werd na zijn vertrek door de nieuwe (onbekende) eigenaar uitgebreid met de nog altijd bestaande aanbouw. Deze aanbouw, in gebruik als 'zonnekamer', is een typisch voorbeeld van een zogenaamd 'goedjaarsend' (een aanbouw aan het woonhuis op het achtererf na een financieel goed jaar van de eigenaar). Een latere bewoner was Johannes Jacobus Allan, jarenlang onder meer hoofdonderwijzer aan de Noorderschool, Westzaan. Op zijn nog steeds goed onderhouden graf, te vinden

op de oude begraafplaats van de Grote Kerk, naast het Regthuys, is de typerende tekst te lezen: "zolang het licht was werkte hij".

Tijdens de Tweede Wereldoorlog, in 1942, in een beroerd tijdsgewricht, betrok het gezin Jansen het woonhuis. Het was armoede troef in die tijd. "In de jaren zestig van de vorige eeuw zag ik Willem door de Kerkbuurt schuifelen. Een artistieke uitzierende man met de lange grijze baard. Als je geluk had kon je hem met zijn schildersezal zien werken. Het maakte zeker indruk op mij. Een kunstenaar pur sang. Willem was een veelzijdig kunstenaar. Op de eerste verdieping had hij een groot raam op het noorden laten maken, zodat hij het daglicht beter kon vangen tijdens zijn artistieke werkzaamheden. Hij was zowel aquarellist, werkte in olieverf, tekenaar en vooral etser. Hij was ook buiten ons dorp een geliefd kunstenaar. Op de kruising Kerkbuurt en Watermolenstraat kunt u nog steeds genieten van het borstbeeld van Willem Jansen. De stichting Willem Jansen liet in 1985 een borstbeeld van onze schilder maken. De

J.J. Allanstraat 382, foto: Wim Giebels.

buste is door de Slavomir Miletic gemaakt. Als Willem nog zou leven, dan kon hij zo zijn borstbeeld vanuit zijn woning bezien. Toch bijzonder".

Bart Nieuwenhuijs als restaurateur
Nieuwenhuijs heeft de buitenkant van het pand grondig gerestaureerd; in pandig is er echter nog veel te doen. Nieuwenhuijs heeft een grote passie voor authentieke houtbouw. Bij restauraties streeft hij er naar zo veel mogelijk historisch materiaal te gebruiken. Voordat met een restauratie wordt gestart vindt eerst uitgebreid

archief-onderzoek plaats. Op internet is meer informatie te vinden over de werkzaamheden van Nieuwenhuijs. Over de restauratie-werkzaamheden aan het woonhuis van het gezin Jansen is een korte documentaire gemaakt. Deze is te vinden op: [youtube.com/watch?v=9WRWhbZgLRQ](https://www.youtube.com/watch?v=9WRWhbZgLRQ)
Het bestuur is Fred Eerenberg bijzonder dankbaar voor deze informatieve bijdrage.

Kunstenaarsroute door WESTZAAN

Noordhollands Dagblad, 27-10-2015

Van onze verslaggever
Jan Mulderij (67) woont al jaren in Wormerveer, maar groeide op in Westzaan. Hier maakte hij voor het eerst kennis met schilder Willem Jansen (1892-1969) en diens zoon Chris (1918-1961). 25 jaar geleden kwam Mulderij in de krant toen nieuwe etsen van Jansen senior werden onthuld. Inmiddels is de Wormerveerder al twaalf jaar voorzitter van de stichting die het werk van de kunstenaars beheert. „Als kind was ik bang van Willem Jansens priemende ogen en baard, nu ben ik de voorzitter van 'zijn' stichting. Grappig hoe het soms loopt.”

Voor de gelegenheid rijdt Mulderij naar Westzaan, om het beeld van Willem Jansen te laten zien in de Kerkbuurt. „Dit is in '83 geplaatst, maar werd in '62 al gemaakt door Slavomir Miletic. Toenmalig bestuurslid J. de Bruin kwam het tegen toen het atelier werd ontruimd. 'Dat moeten we hebben!' dacht hij meteen. Ik maakte een tekening voor een sokkel, ik ben van huis uit namelijk bouwkundige. Miletic bekeek hem en zei: het lijkt wel een openbare drinkplaats. Natuursteen moest het zijn.” Hij klopt op de steen. „Deze weegt wel achthonderd kilo.”

Mulderij liet zijn zoon en dochter, toen vier en zes jaar oud, een tekening maken en verstopte die in de baard van het beeld. „Daar hebben ze het nog steeds over”, grinnikt hij. Dan wijst hij op het groene houten huis, dat vlakbij in de Kerkbuurt staat. „Daar woonde Jansen vroeger. Bij het gezin was het armoe troef. De gemeente kocht soms stukken van de familie, zodat ze wat inkomsten hadden. Vlak voordat Westzaan opging in de gemeente Zaanstad, werd gevreesd dat ook de kunst naar Zaanstad zou gaan. Dus werd de stichting in 1973 in het leven geroepen.”

„Een paar jaar geleden hebben we een biografie uitgebracht van vader en zoon. Daarvoor hebben we heel wat fondsen moeten werven. Tja, van tijd tot tijd kunnen we ons heel druk maken”, zegt hij met een lach. „In 2016 houden we een nieuwe expositie in galerie Staphorsius in Westzaan. Met foto's van kunstenaars door nieuwsfotograaf Wim Krijt, erg bijzonder. Daarbij zullen dan ook werken van de kunstenaars getoond worden.” Mulderij staat erop werk van de Jansens te tonen, dat in de galerie Staphorsius

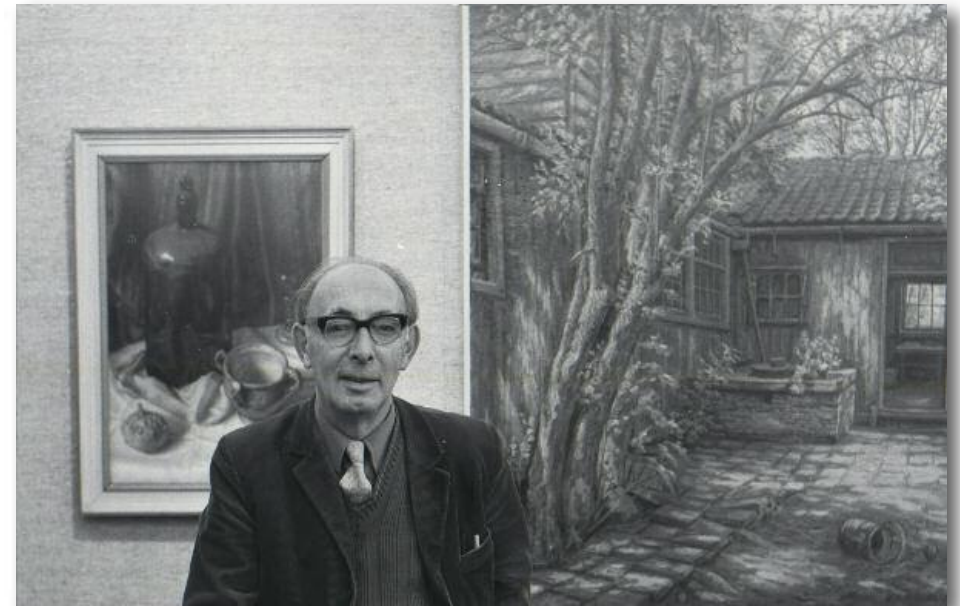
wordt gestald. „We beheren zo'n tweehonderd stukken. Olieverf, aquarellen, etsen en pentekeningen.” Galeriehouder Rob Staphorsius is druk bezig, maar maakt even tijd om wat doeken van vader en zoon te laten zien. Hij wijst naar een bijzonder doek van een lampje. „Willem Jansen werd genoemd omdat hij het licht echt kon laten branden op zijn doeken.” Na een korte rondleiding rijden we door, want Mulderij moet nog een poster voor de nieuwe expositie ophangen.

„Ik reis ook veel nu ik gepensioneerd ben. Toevallig ben ik net terug uit Suriname.” Hij ging alleen, want hij is gescheiden sinds 1989. „Ik ben opgevoed met een vader die werkte, moeder stond in de keuken. Mijn vrouw en ik waren een van de eerste stellen die co-ouderschap toepaste. Toen moest ik ineens zelf leren koken. Toch ben ik daar dankbaar voor, zo ben ik de persoon geworden die ik nu ben.”

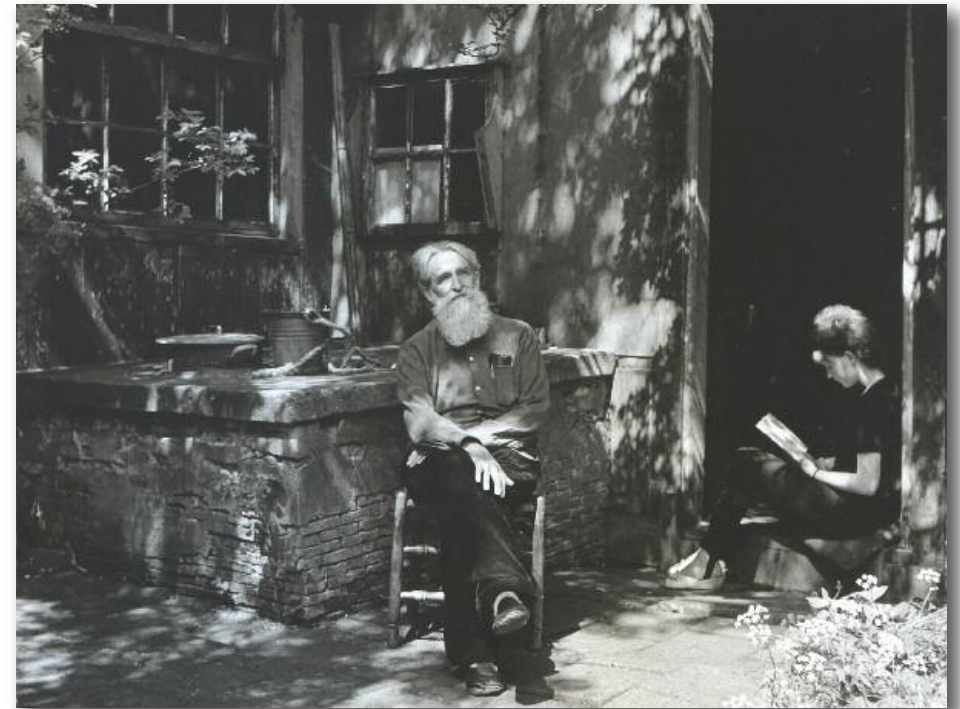

De geliefde “waterput”

Elke kunstschilder heeft zo wel een favoriet onderwerp wat blijft inspireren om vast te leggen. Uit het oeuvre dat Willem en Chris Jansen hebben nagelaten blijkt dat dit onder meer de rustieke waterput aan de achterzijde van het woonhuis J.J.Allanstraat 382, Westzaan is. In de bloeiperiode werd deze hoek omzoomd door een weelde aan planten en bloemen. Op één van zijn werken staat de watergieter al klaar om de planten en bloemen uit de put van water te voorzien. Maar niet alleen Willem Jansen werd door het pittoreske tafereel getroffen. Ook zijn collega Zaanse kunstenaar Gerrit Woudt (1911-1983) liet zich hierdoor inspireren. Op de bijgaande foto van Wim Krijt hangt het resultaat hiervan achter Gerrit Woudt aan de wand.

Ook fotograaf Wim Krijt (1914-2000) had zijn scherpe oog op deze plaats gericht toen hij jaren later een prachtig portret van Willem Jansen maakte, met kleindochter Annelies zittend in de deurpost. Momenteel wordt gewerkt aan de tentoonstelling “Schilderen met lens en licht” welke te zien zal zijn van 27 februari 2016 tot en met zaterdag 2 april 2016 bij Galerie Staphorsius, Westzaan. De expositie besteedt aandacht aan de overeenkomst tussen het schilderen met licht door verschillende Zaanse kunstenaars en de wijze waarop fotograaf Wim Krijt met zijn lens de kunstenaars en het licht heeft vereeuwigd. In ons eerste Bulletin van 2016 wordt hier uitvoerig op ingegaan.

Foto's: Sotheby's

Het Huis van Rembrandt in de Jodenbreestraat, Amsterdam met historische figuren, 1854.

Grootse Springer-tentoonstelling in Zuiderzeemuseum, Enkhuizen

Zaterdag 12 december jl was een aantal bestuursleden op uitnodiging aanwezig in het Zuiderzeemuseum om de feestelijke opening van de tentoonstelling “Door het oog van Springer” bij te wonen.

De tentoonstelling toont ruim tweehonderd werken, waarvan een aantal al heel lang niet meer publiekelijk waren te zien. Veel stukken van deze negentiende-eeuwse schilder zijn dan ook privébezit en zullen dus ook niet snel opnieuw te zien zijn. Cornelis Springer (1817-1891) was in de negentiende eeuw de belangrijkste Nederlandse schilder van stadsgezichten.

Jop Ubbens, Chairman van veilinghuis Christie's in Amsterdam, is nauw betrokken bij de tentoonstelling. Hij noemt het de hoogste tijd voor een Springer-tentoonstelling: 'Springers warme en minutieuze stadsgezichten zijn een baken van rust, veiligheid en geborgenheid in de onrustige en

complexe wereld om ons heen. Zijn knap vervaardigde schilderijen stellen ons gerust en slepen u mee in een nostalgische contemplatie.'

Arnold Ligthart stelde een geïllustreerd boek samen over Cornelis Springer en is gastconservator van deze tentoonstelling. Hij verdiept zich al jaren in de geschiedenis van Springer: 'Niet eerder was er zo'n groot overzicht te zien van het werk van Cornelis Springer. In de negentiende eeuw was deze schilder al een fenomeen, maar ook nu nog weet hij ons te verbazen met zijn razend knap geschilderde stadsgezichten. Door zijn meesterlijke techniek en herkenbare straatjes, zijn deze stadsgezichten een feest voor het oog; ze zullen zeker een breed publiek aanspreken.' Ligtharts boek 'Door het oog van Cornelis Springer (1817-1891). Een ontdekkingsstocht langs de steden rondom de Zuiderzee' werd ter gelegenheid van de feestelijke opening gepresenteerd.

Cornelis Springer (1817 - 1891)

Door het oog van Springer

Springer was in de negentiende eeuw niet alleen de belangrijkste schilder van stadsgezichten in Nederland, maar genoot ook grote naamsbekendheid in het buitenland. Zijn werk was zo geliefd dat er enorme bedragen voor werden betaald. De tentoonstelling richt zich op Springers reizen langs de Zuiderzeesteden en geeft inzicht in zijn eigenzinnige werkwijze. Kunstliefhebbers bewonderden indertijd niet alleen zijn verfijnde techniek, maar ook de topografische herkenbaarheid van zijn stadsgezichten; in die tijd werden de meeste stadsgezichten namelijk gefantaseerd. Springers realisme sloeg direct aan en bezorgde hem ongekende

Het Weeshuis in de Westerstraat, Enkhuizen, 1873

successen. Springer verloor in 1857 het zicht aan één oog; hij bleef daarna schilderen, maar hield zijn handicap angstvallig geheim. Voor het maken van vele locatiestudies bezocht hij talloze malen de steden rond de Zuiderzee. In de tentoonstelling zijn tekeningen, aquarellen en schilderijen te zien van de Zuiderzeesteden Enkhuizen, Hoorn, Medemblik, Edam, Monnickendam, Amsterdam, Naarden, Elburg, Harderwijk, Kampen, Makkum en Hindeloopen.

De expositie loopt tot en met zondag 10 april 2016 en is een bezoek meer dan waard.

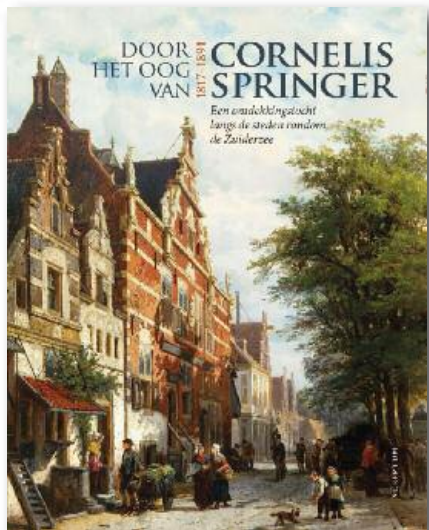
Gezicht op Buren, Makkum

Het Zuiderspui met de Dromedaris, Enkhuizen, 1866

De Bossuizen te Hoorn, 1876

Door het oog van Cornelis Springer (1817-1891). Een ontdekkingsstocht langs de steden rondom de Zuiderzee.

Ter begeleiding van de Springer tentoonstelling bracht Arnold Lighthart een boek uit over deze boeiende schilder.

Auteur Arnold Lighthart maakt voor het eerst inzichtelijk hoe Cornelis Springer zich ontwikkelde van een romanticus pur sang tot dé grote specialist in topografische stadsgezichten. Op basis van veel nieuw bronmateriaal wordt een beeld geschetst van Springers leerjaren onder Kaspar Karsen, zijn reizen door Europa en de beweegredenen om zich vanaf circa 1850 toe te leggen op topografisch herkenbare stadsgezichten. Met dit laatste onderscheidde hij zich van tijdgenoten die trouw bleven aan de

romantische doctrine van het gefantaseerde stadsgezicht. Hoewel zijn stadsgezichten een grote mate van topografische herkenbaarheid bezitten, ontsnapte de schilder zelden aan de verleiding het stadsbeeld te regisseren. De vraag hoe Springer de werkelijkheid naar zijn hand zette vormt een rode draad in dit boek. Veel aandacht gaat uit naar Springers marktgerichte aanpak en zijn omgang met opdrachtgevers. Zijn atelier was een geoliede machine en hij vierde zulke grote successen, dat hij uitgroeide tot de best betaalde schilder van zijn tijd. Op basis van veel persoonlijke documenten wordt een zeldzaam compleet beeld geschetst van Springers bloeiende schilderspraktijk. Daarnaast wordt voor het eerst uitgebreid verslag gedaan van zijn bezoeken aan de Zuiderzeesteden Enkhuizen, Hoorn, Medemblik, Monnickendam, Edam, Amsterdam, Naarden, Elburg, Harderwijk, Kampen, Makkum en Hindeloopen. Dat Cornelis Springer in de 21ste eeuw nog steeds een breed publiek weet te boeien heeft alles te maken met de topografische herkenbaarheid van zijn stadsgezichten en de briljante, gedetailleerde wijze waarop ze zijn geschilderd. Met 219 kleurenafbeeldingen is het hardgebonden boek (176 pagina's) rijk geïllustreerd. De prijs is € 29,95 en is onder meer in het museum of online bij Scriptum te verkrijgen.

Bezoek van de schout Dr. J. ten Grootenhuys aan het Gilde der Handboogschutters in 1645, Amsterdam. Gedateerd 1864.

Over de auteur:

Reeds op jonge leeftijd raakte Lighthart (1964) geboeid door de schilderkunst. Na zijn studie kunstgeschiedenis aan de Universiteit van Amsterdam verrichtte hij enkele jaren promotieonderzoek. Hij is 13 jaar werkzaam geweest bij Sotheby's in Amsterdam; de laatste jaren als hoofd van de afdeling negentiende-eeuwse schilderkunst. Momenteel drijft hij een kunsthandel met een

specifieke aandacht voor schilderkunst uit de negentiende- en twintigste eeuw. Zie ook: www.arnoldlighthart.com

“Natuurlijk Quartet”

Na “Rudolph the Red Nosed Reindeer” en de kalkoen gaat Galerie Staphorsius nog één dag verder met kunst uit de dierenwereld, de wild life art. Ter afsluiting van de 6e editie van de expositie Natuurlijk Natuur vindt op 27 december as een workshop plaats waar vier van de deelnemende kunstenaars de bezoeker meenemen in het tot stand komen van een kunstwerk. Erik van Ommen uit het Drentse dorpje Vries werkt veelal vanaf schetsen die hij met behulp van een telescoop in het veld maakt. Deze schetsen werkt hij in zijn atelier uit tot zeer realistische beelden.

Ook publiceerde Erik al meer dan dertig natuurboeken. Verder wordt Hans van der Vlis verwelkomd, die in zijn werk door gebruik te maken van trompe l'oeil effecten een vervreemdend realisme

oproept. Ook de internationaal bekende Léon van der Linden zal aanwezig zijn. Van der Linden werkt in een zeer realistische stijl, waarin echter ook veel warmte wordt teruggevonden. Tot slot zal ook Marcel Witte zijn realistische werk tonen. Witte werkt vrijwel op levensgrootte en veelal tegen een monochrome

achtergrond. De levensgrote dieren figureren hierbij als ‘vertellers’ van een bepaalde boodschap. Humor, confronterende menselijke gevoelens en maatschappijkritiek zijn hierbij nooit ver weg. Met zijn werken ‘vertelt’ Witte de hedendaagse visuele fabels. Vier kunstenaars die gezamenlijk het ‘onzegbare’ zichtbaar maken. De natuur weergegeven zonder woorden. Het tekenen en schilderen van de natuur op een wijze die de kijker na de Kerstdagen nog even stil doet staan.

Op deze laatste openingsdag van de tentoonstelling een mooie gelegenheid de workshop te bezoeken en de werken op de expositie nog één keer te bewonderen.

Galerie Staphorsius, JJ Allanstraat 287 B, Westzaan. 27 december geopend vanaf 13 uur.

Aardappelen / Afkokers voor een schilderij

‘Het is een lief ding, maar in de loop der jaren steeds donkerder geworden.’ Een maanlandschap bij de rivier uit de omgeving van Elst (1945). De familie Van Vliet uit Westzaan heeft dit olieverfschilderij van Chris Jansen onlangs aan de Stichting geschonken. Volgens Kristien van Vliet-Baaijens kocht, of liever gezegd, ruilde haar vader het werk aan de deur. Willem Jansen liep door Westzaan met zijn schilderijen om de naoorlogse armoede het hoofd te bieden. Vader Baaijens was naar de Beemster geweest en toen Jansen vroeg of hij iets te eten had in ruil voor een schilderij werden ze het al snel eens. Een zak aardappelen om zijn gezin te voeden, wat zal deze trotse kunstenaar zijn ware gevoelens diep weggestopt hebben. Het is te begrijpen dat hij soms

zijn frustraties kwijt moest en bij een succesvolle verkoop het geld liet rollen. Zelfs de katten kregen slagroomgebak wanneer een schilderij, in plaats van aardappelen, geld opbracht. Volgens mevrouw Van Vliet had haar vader het er achteraf wel moeilijk mee dat hij het schilderij op deze manier had verkregen. Het was overigens niet het enige werk van de Jansens dat aan de muur hing. ‘De favoriet van mijn moeder was een prachtig geschilderde kersentak. En we hadden nog een afbeelding van de uiterwaarden bij Utrecht, beide zijn nu bij mijn zoon en dochter.’ Wij zijn de familie Van Vliet zeer dankbaar voor deze schenking. Het is een waardevolle aanvulling binnen onze collectie.

Gemiste kans voor de Stichting

Bij Veilinghuis Bubb Kuyper, Haarlem werd in november jl een prachtige sepia aqua van Willem Jansen ter veiling aangeboden. Een topografisch werk van Westzaan met een zicht op Pelmolen Het Prinsenhof, in een mooie compositie met een prachtige lichtinval. Het is de Stichting helaas niet gelukt bijgaand

Zaans topografisch werk aan de collectie toe te voegen. Toch willen wij u de afbeelding graag tonen zo dat u ook kunt mee genieten van het talent van Willem Jansen om zo'n dagelijks doorkijkje in een kunstwerk om te zetten.

“Liefhebber doet offer voor Rein Stuurman”

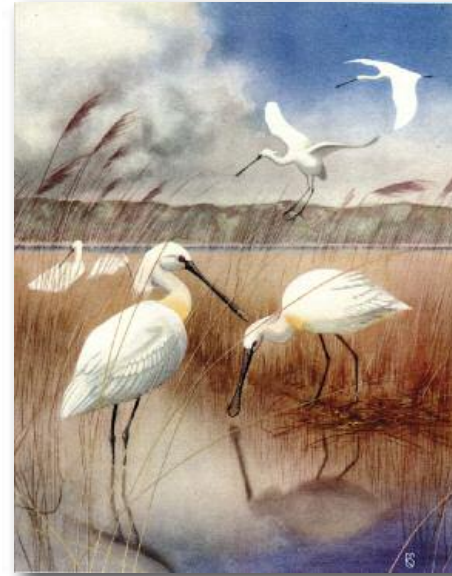
Rein Stuurman (1900-1984) was een illustrator, tekenaar en beeldend kunstenaar die indertijd landelijke bekendheid kreeg door zijn werk naar de natuur. In 1937 verscheen van zijn hand de beroemde vogeldetermineergids in zakformaat: “Zien is Kennen!”. Decennia lang was dit hét standaardwerk voor de vogelliefhebbers.

Na het overlijden van de veelzijdige kunstenaar verkreeg zijn goede vriend Martien Roos het bezit, de zorg en het beheer over de artistieke nalatenschap van Stuurman. Met het voortschrijden van de jaren groeide bij Roos de grote wens om deze collectie naar de toekomst toe voor een breed publiek te kunnen ontsluiten om hiermee ook te vermijden dat het prachtige werk van Stuurman in de vergetelheid geraakt. Helaas is er binnen de Zaanstreek geen reële mogelijkheid om deze uitgebreide collectie permanent ten toon te stellen. De enig haalbare manier om dit wel invulling te geven is in de vorm van een boek. Roos benaderde hiervoor de Stichting Kunst zonder Rugwind – Zaanse schilderkunst 1600 tot 1950. Ron Roem, voorzitter van de stichting, licht toe: “de heer Roos

benaderde ons met dit plan en we waren vrij snel overstag. Graag zetten we onze expertise in om dit project voor hem en alle liefhebbers te realiseren. Een kunstenaar als Stuurman verdient deze aandacht, en we gaan hier ons vol voor inzetten”.

Stuurman maakte vele prachtige aquarellen en houtsneden en bereikte hiermee een groot publiek van liefhebbers. Een deel van deze schitterende collectie zal ter verkoop worden aangeboden om hiermee het maken van het boek financieel mogelijk te maken, precies zoals Martien Roos dat zelf voor ogen staat en recht doet aan de kunstenaar Stuurman. Het boek zal een compleet overzicht geven van zijn leven en werk. Roos offert daarvoor feitelijk

een groot deel van zijn privé collectie op. Het blijkt de enige manier om voldoende geld bij elkaar te krijgen om het boek uit te geven en hiermee de nalatenschap naar de toekomst toe toegankelijk te maken.

De verkooptentoonstelling zal plaats vinden bij Galerie Staphorsius,

J.J.Allanstraat 287 b, te Westzaan van 9 januari tot 21 februari 2016. Alle opbrengsten zullen ten goede komen aan het boek. Voor liefhebbers een unieke kans om een prachtig origineel werk van Rein Stuurman te bemachtigen en hiermee het project financieel te ondersteunen.

Schenking voor de Zuidervermaning, Westzaan

De Zuidervermaning, gebouwd in 1731, is een van de oudste gebouwen van Westzaan. Deze schuurkerk is nog incidenteel in gebruik als “vermaanhuis” van de doopsgezinde gemeente, maar is vooral een culturele ontmoetingsplaats van het dorp. De commissie Zuidervermaning beheert en exploiteert het gebouw en levert zo een belangrijke bijdrage aan het behoud hiervan.

Onlangs werd de commissie verrast met een schenking door de heer Geert Jan van Helbergen van een kunstwerk van Willem Jansen. Op de foto neemt Marian Bruijn, voorzitter van de commissie, de pastel in ontvangst. Het afgebeelde pand is uiteraard de Zuidervermaning.

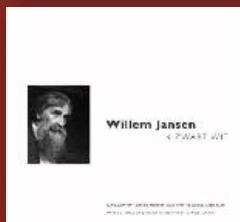
Het werk, gedateerd 1943, is kort na de Tweede Wereldoorlog door de vader van de heer Van Helbergen als cadeau voor zijn echtgenote rechtstreeks van Willem Jansen aangeschaft. Inmiddels heeft het werk een verdiende plek gekregen in deze schuurkerk.

Van onze enthousiaste vriendin uit Australië kregen we een verhuisbericht en een groot compliment voor de activiteiten van de stichting. Aafje Staal kijkt altijd uit naar onze berichtgeving en het nieuws uit Westzaan. Dat doet ons goed! Wij wensen haar een Happy New Year!

DE WILLEM JANSEN STICHTING

Secretariaat en ledenadministratie:

Gré Groenveld– Keijning

J.J.Allanstraat 166, 1551 RP, Westzaan

Email: j.groenveld1@upcmail.nl

Tel.: 075 - 63 51 698

Het boek over “Leven en werk” van Willem en Chris Jansen en het boek “Willem Jansen in zwart wit”, kunt u verkrijgen door overmaking van € 15,- + € 3,- verzendkosten, per stuk, op bank-rekening nr. NL52RABO 03701 51 119, Willem Jansen Stichting, Westzaan.